

Waleria Misiewicz, Marta Polańska

Nieszawa, st. 5, gm. Józefów nad
Wisłą, woj. lubelskie, AZP 82-74/9

Informator Archeologiczny : badania 30, 179

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NIEMOJKI, st. XIII,
gm. Łosice,
woj. białkopodlaskie,
AZP 56-82/10

- osada produkcyjna kultury wielbarskiej(?) (młodszy okres wpływów rzymskich)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu przez mgr. Antoniego Smołańskiego (PHU ANWIT). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 1 ara.

W wykopie pod warstwą humusu wystąpiła intensywnie czarna warstwa ziemi ze znaczną zawartością przepalonych kamieni, o miąższości dochodzącej do 40 cm. Na zachód od rozległej plamy „kulturowej” odkryto pojedyncze paleniska, których wypełniska miały zawartość zbliżoną do warstwy kulturowej. Pozyskano z nich kilkadziesiąt fragmentów naczyń glinianych kultury wielbarskiej z młodszego okresu wpływów rzymskich.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Białej Podlaskiej. Wyniki badań zostaną opublikowane w wydawnictwie „Ratownicze badania archeologiczne na terenie województwa białkopodlaskiego”.

Badania nie będą kontynuowane.

NIESZAWA, st. 5,
gm. Józefów nad Wisłą,
woj. lubelskie,
AZP 82-74/9

- osada kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich, fazy B₂/C₁-C_{1a})

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 19 do 21 września i od 2 do 5 października przez mgr mgr Walerię Misiewicz i Martę Polańską (Muzeum Lubelskie w Lublinie). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 295 m².

Stwierdzono, że szeroko zakrojone prace ziemne z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego zniszczyły niemal całkowicie warstwę kulturową – w centralnej i wschodniej części wykopu brak było obiektów wkopanych w całość. Na pozostałej powierzchni odsłonięto 12 obiektów osadniczych. Szczególnie interesujące były obiekty 15 i 21, interpretowane jako mieszkalne, uchwycone na głębokości około 30 cm. Na poziomie odkrycia miały zarysy zbliżone do czworoboku, dłuższą osią były skierowane po linii wschód-zachód, ich wymiary wynosiły odpowiednio: 4,20 x 2,50 i 5,20 x 3,20-3,45 m. W obiekcie 15 stwierdzono jednorodne wypełnisko o miąższości 0,50 m, natomiast w obiekcie 21 było ono dwuwarstwowe, o łącznej miąższości 0,80-0,90 m. W obiekcie 15 zachowało się palenisko usytuowane przy wschodniej ścianie, a w obiekcie 21 – owalne skupisko węgla, będące przypuszczalnie śladem po palenisku. Pod obydwoma domostwami natrafiono na konstrukcje drewniane (ślady po słupach). Oba obiekty dostarczyły bogatego i zróżnicowanego materiału zabytkowego: wydobyto ponad 1500 fragmentów ceramiki, przesiłki, fibulę żelazną, piłnik żelazny, brązową zatyczkę do przędzy, paciorek i liczne kości zwierzęce. Na uwagę zasługuje ponadto obiekt I – wielowarstwowe, duże, wolno stojące, kamienne palenisko.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Lubelskim w Lublinie. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, t. II, 1997.

Badania będą kontynuowane.

NOWY ŁOWICZ, st. 2
(obecnie Borowo),
gm. Kalisz Pomorski,
woj. koszalińskie,
AZP 31-16/1

- ślady osadnictwa schyłkowopaleolitycznego
- cmentarzysko kultury łużyckiej (IV-V okres epoki brązu)
- cmentarzysko kurhanowe i płaskie kultury wielbarskiej (okres wpływów rzymskich)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 1 lipca do 10 sierpnia przez mgr Krystynę Hahulę (Muzeum Okręgowe w Koszalinie). Finansowane przez PSOZ, Muzeum Okręgowe w Koszalinie i Pomorski Okręg Wojskowy. Dziewiąty sezon badań. Kontynuowano badania w centralnej partii cmentarzyska, przebadano kurhan 39 oraz przestrzeń między kurhanami 40-41 i 35-45, wokół zbadanego w 1988 r. kurhanu 2.

Odkryto 35 obiektów, w tym 14 grobów szkieletowych (pod kurhanem: nr nr 38-40, 45, 46, 48-51A, 53-55, 62), 16 grobów ciała palnych popielnicowych (nr nr 56 – podwójny, 57A i B, 60), groby jamowe (nr nr 41A i B, 42-44, 47, 51B, 52, 58, 59, 61, 63), 2 stopy ciała palne w przestrzeniach międzykurhanowych, 2 obiekty nieokreślone i jamę kultury łużyckiej. Pozyskano liczne materiały archeologiczne, które łączyć należy z „czystą” fazą B₂/C₁ i fazą B₂/C₁-C_{1a} okresu wpływów rzymskich (m.in. zapinki A V 127-128, A II 41, A II 193, srebrne klamerki esowate typu B, trójuszne naczynie IV grupy, ułamki naczynia szklanego).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Koszalinie.

Badania będą kontynuowane.